

Marichen Nielsen: Trivselsproblemerne er i fokus. Mennesket er sat i centrum, også når det drejer sig om mennesket som arbejdskraft. Effektivitet og produktion stilles over for klima og miljø, og tingene er genstand for en vældig offentlig debat. Arbejderbeskyttelse, arbejdsmiljø og arbejdsklima snakker mange om, færre gør måske noget ved dem. Nu vil SF så gøre noget ved det. Det har socialdemokratiet villet længe. Jævnfør det, ministeren allerede har sagt, er man jo også i lovgivningsarbejdet fortsat i gang med disse ting.

Siden arbejderbeskyttelsesloven blev vedtaget i 1954, er der i arbejdslivet sket store ændringer. Strukturomlægninger og rationalisering er foretaget. Nye produkter og stoffer samt nye maskiner er kommet på markedet, og menneskets arbejdsvilkår er påvirket af ændrede lønsystemer, af ændret arbejdstid og af det arbejdspress, som den enkelte er underlagt. Den stigning, der i årenes løb er sket i levestandarden, er kun i begrænset omfang ledsaget af forbedringer på arbejdspladserne, og det må konstateres, at de tab, som ulykker, erhvervs sygdomme og dårligt miljø er årsag til, ikke blot belaster den enkelte arbejdstager, men i høj grad rammer virksomheder og samfundet som helhed.

Derfor må alle gode kræfter være interesseret i, at problemerne omkring arbejderbeskyttelsen løses bedst muligt. Både offentlige myndigheder, organisationer, virksomheder og de enkelte arbejdstagere ude på arbejdspladserne må medvirke, både når det drejer sig om analysering, og når det drejer sig om problemernes løsning.

De tanker, der ligger bag SF's forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen, kan vi som socialdemokrater også tilslutte os. Vi ved, at arbejdsmarkedets organisationer også her lægger op til debat. Jeg kan pege på den lille pjece, som DASF har lavet om et nyt og bedre arbejdsmiljø; den er et vægtigt indlæg i debatten, som SF også har læst meget grundigt. Vi kan også i socialdemokratiet erkende, at loven af 1954 og senere tilkomne tilføjelser og ændringer ikke er tilstrækkelige, og vi erkender også nødvendigheden af ændring i hele problematikken omkring arbejderbeskyttelsen og den lovgivning, der må følge deraf. Ved en sådan revision må

man i højere grad lade fornyelsen være betinget af vor tids hensyn til mennesket.

Ministeren gav i sit indlæg en redegørelse for, hvordan man allerede på mange områder er i gang, dels ved opfølgning og ajourføring, dels ved overvågning; et område, som arbejdsmarkedets hovedorganisationer også er stærkt engageret i. Til arbejderbeskyttelsesfonden er der i indeværende finansår bevilget ekstra tilskud på 3 mill. kr. til oplysningsvirksomhed, et tilskud, som også forventes ydet i de to følgende finansår. Der er også tilslutning fra bevillende myndigheder til en forøgelse af antallet af medarbejdere ved arbejdstilsynet.

Endvidere er der nedsat arbejdsgruppen om arbejdsmiljø og arbejdstilsyn til at gennemarbejde alle de forhold, der her er tale om, og vi håber, at vi i løbet af 1973 kan lægge et materiale frem fra denne gruppe, som kan vurderes af alle parter, arbejdspladsernes folk, organisationernes folk og folketingets medlemmer. Det er jo et omfattende stof og et meget omfangsrigt materiale, som må bearbejdes. Det fremgår af den lille pjece fra Arbejdsmandsforbundet, hvor omfattende et materiale den nuværende lov indeholder. Alene, hvor det drejer sig om arbejderbeskyttelsesloven for industrien, gælder foruden 78 paragraffer 22 regulativer, 17 cirkulærer, 149 bekendtgørelser, 28 nummererede skrivelser og 34 unummerede skrivelser. En direkte lovrevision måtte tage sit udgangspunkt i disse omfattende stofmængder og alt det, der på godt og ondt er knyttet hertil. Det ville tage lang tid og mange kræfter, og det ville påbyde et kommissionsarbejde, hvor alle interessegrupper så skulle deltage.

Det er et spørgsmål, om vi har tid til at vente på hele dette store og omfattende arbejde. Derfor mener jeg, at vi i første omgang må sætte vores lid til det, den snævre arbejdsgruppe nu kommer med som resultat af det arbejde, den er i gang med. Det må være rimeligt at give den tid til at få tingene færdiggjort. Når resultaterne så fremkommer, kan vi tage stilling til, hvordan disse kan bruges, til lovgivningsarbejde, til aftaler mellem parterne eller på anden vis.

I det udvalgsarbejde, som vi nu her i tinget skal i gang med, kan vi måske få at vide, hvor langt man er i miljøgruppen; hvis